

عنوان مقاله:

نقش بتن در ساختمان معماری پروتالیستی (نمونه موردی: ساختمان های طراحی شده توسط معماران برجسته)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی طراحی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیامک صفری - کارشناسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پارس آباد مغان، ایران

مهديه مخبر تکمه داش - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته مهندسی حرفه ای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

محمد رضا پودراتچی اصل - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، ایران

محمد یاری - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

فاطمه سیادتی - دانشجوی کارشناسی پیوسته مهندسی معماری، دانشگاه پیام نور واحد تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

بتن را به عنوان یکی از پر کاربردترین و در عین حال به صرفه ترین مصالح در سراسر جهان می شناسند. بتن با توجه به اهمیتی که در میان جوامع محقق و مهندسين پیدا کرده است همواره در حال پیشرفت و تکامل بوده است. مشکل متریکال و بافت در معماری پروتالیستی اساسی و پیچیده است. از این موضوع تفاسیر گوناگون و غالباً متناقض وجود دارد و لذا باید روشن شود. دامنه مقاله شامل تحلیل ایده ها و اجرای آنها در ساختمان های طراحی شده توسط معماران مرتبط با سبک پروتالیستی است. نویسندگان نتایج معماری مانند: لوکوربوزیه، آلیسون و پیتر اسمیتسون، لوئیس کان، پل رودولف، باسیل اسپنس را در نظر گرفت. این مطالعات تایید کرد که آنها به نوع مصالح ساختمانی و نحوه استفاده از آن توجه زیادی داشتند. اسمیتسون ها، به عنوان قهرمانان پروتالیسم جدید، مجذوب معمولی بودن و زندگی روزمره بودند. و از این رو، مواد رایج و شیوه «آنطور که پیدا شد» را ترجیح دادند. لوکوربوزیه بتون بروت - بتن با نقش قالب چوبی را تکثیر کرد. او اشکالات بافت را تجلیل کرد و ادعا کرد که آنها غنای خاصی می بخشند و معماری را انسانی می کنند. کان و اسپنس آجر و بتن را با هم ترکیب کردند و سطوح و عناصر متضاد را ایجاد کردند. رودولف بتن موجدار و چکش بوته ای را معرفی کرد که اثرات کیاروسکورو جذابی را ارائه می کرد. علیرغم تفاوت هایی که بین این معماران وجود داشت، مصالح همیشه در ساختمان هایشان هم ساختار و هم بافت وجود داشت. روش های صنعتگر دوباره رایج شد و جای زیبایی شناسی ماشین را گرفت. بافت های خشن و نادرست تضاد با سطوح صاف و دقیق سبک بین المللی بود و نماد صداقت و حقیقت معماری پروتالیستی بود. مرحله بلوغ پروتالیسم تحت سلطه آجر و به ویژه بتن بود، اما از چوب، سنگ و ورق فلز نیز استفاده می شد. بافت های خام و تقریباً ابتدایی که مشخصه ی آغاز پروتالیسم بودند، با سطوح پیچیده و دقیق جایگزین شدند.

کلمات کلیدی:

بتن، ساختمان معماری، پروتالیستی، معماران برجسته، مصالح، متریکال و بافت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944731>

